

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) เพื่อศึกษาผลของการส่งเสริมการเรียนรู้ในการจัดการอาการเหนื่อยล้าในสตรีมีครรภ์ที่มารับบริการฝากครรภ์ในหน่วยฝากครรภ์ โรงพยาบาลเชิงราชประชานุเคราะห์ แบบมีกลุ่มควบคุมวัดก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นสตรีมีครรภ์ที่เข้ารับการฝากครรภ์ในหน่วยฝากครรภ์ โรงพยาบาลเชิงราชประชานุเคราะห์ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 52 ราย รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน 2553 ถึง มกราคม 2554 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด จับคู่ (matching) กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมให้มีลักษณะเหมือนกัน ดังนี้ 1) ระดับอาการเหนื่อยล้า 2) ลักษณะครอบครัว 3) ระดับการศึกษา และ 4) ลำดับที่ของการตั้งครรภ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เครื่องมือดำเนินการวิจัย ได้แก่ แผนการส่งเสริมการเรียนรู้ในการจัดการอาการเหนื่อยล้าในสตรีมีครรภ์ ประกอบด้วย ภาพสไลด์เพาเวอร์พอยท์ และคู่มือการจัดการอาการเหนื่อยล้าในสตรีมีครรภ์ และแนวทางการติดตามทางโทรศัพท์ ซึ่งผู้วิจัยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงของเนื้อหา และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงให้เหมาะสม ก่อนนำไปใช้ 2) เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของสตรีมีครรภ์ แบบประเมินอาการเหนื่อยล้าที่แปลเป็นภาษาไทยโดยจรัสศรี ชีระกุลชัย (2004) และแบบบันทึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดอาการเหนื่อยล้า วิธีจัดการ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการจัดการอาการเหนื่อยล้า ผู้วิจัยนำแบบประเมินอาการเหนื่อยล้าไปทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือในสตรีมีครรภ์ที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ราย คำนวณหาความเชื่อมั่นโดยสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbrach's Alpha Coefficiency) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และทดสอบสมมติฐาน

ด้วยสถิติทดสอบทีชนิดที่สองกลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (independent t-test) และสถิติทดสอบค่าทีแบบคู่ (paired t-test)

ผลการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ยอาการเหนื่อยล้าของสตรีมีครรภ์กลุ่มที่ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ในการจัดการอาการเหนื่อยล้า ต่ำกว่าสตรีมีครรภ์ที่ได้รับการดูแลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. คะแนนเฉลี่ยอาการเหนื่อยล้าของสตรีมีครรภ์กลุ่มทดลองภายหลังได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ในการจัดการอาการเหนื่อยล้าต่ำกว่าก่อนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการปฏิบัติการพยาบาลเป็นแนวทางสำหรับพยาบาลที่เกี่ยวข้องในการดูแลสตรีมีครรภ์ ได้เลือกพิจารณานำแผนการส่งเสริมการเรียนรู้ในการจัดการอาการเหนื่อยล้าไปใช้กับสตรีมีครรภ์เพื่อช่วยบรรเทาอาการเหนื่อยล้าของสตรีมีครรภ์
2. ด้านการศึกษาเป็นแนวทางสำหรับพยาบาลที่เกี่ยวข้องในการดูแลสตรีมีครรภ์ได้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาการเหนื่อยล้า รวมทั้งวิธีการส่งเสริมการเรียนรู้ในการจัดการอาการเหนื่อยล้า เพื่อช่วยบรรเทาอาการเหนื่อยล้าของสตรีมีครรภ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ของอาการเหนื่อยล้าที่เกิดขึ้นแต่ละระยะของการตั้งครรภ์ และควรมีการศึกษาในสตรีมีครรภ์กลุ่มอื่นๆ เช่น สตรีมีครรภ์ที่มีภาวะแทรกซ้อน เป็นต้น